

Grus-cruise til det høye nord

Artikkelforfatteren tok turen Oslo-Kirkenes på en Yamaha WR250R.

Fredrik (t.v.) var vert for oss på landstedet han har i Sverige. Her gjør vi oss klare til avmarsj.

AV HANS PETTER STRIFELDT

Nikita (27) tok MC-lappen i fjor høst, og fikk litt av en ilddåp på grusturen fra Oslo til Kirkenes i sommer.

Etter virkelig å ha fått smaken på gruskjøring inviterte jeg et par kompiser fra Offroad Touring Club (www.otc-mc.org) på grus-cruise fra Oslo til Kirkenes i sommer. Jeg hadde fått tak i ei rute som - i alle fall delvis - angivelig var blitt kjørt av selveste Pål Anders Ullevålseter og et par av hans proffe kjørekompis for noen år tilbake. Jeg så nok ikke helt for meg samme nivå på trioene som jeg ble en del av, men vi skulle i alle fall gruskjøre så mye vi kunne hele veien. Arne var den mest erfarne gruskjøreren av oss tre som fullførte turen, og tok ansvar for ruteplanleggingen. Selv har jeg kjørt motorsykkel i mange år, men først i det siste fått dilla på gruskjøring. Nikita var ferskest: Med ny-gammel Africa Twin og et drøyt halvår med lappen var det ikke uten en viss spenning vi la i vei denne mandagen i juli. Arne på sin nyervervede KTM 690 Enduro, og jeg på en Yamaha WR250R.

Nikita var uoppmerksom og kom litt for fort inn i en høyrekurve, låste begge hjul, og gikk rett i grøfta. Både sykkel og fører var uskadd.

Siden ingen av oss hadde kjørt disse veiene før, gjettet vi oss frem til at vi kom til å bruke mellom 5 og 7 dager. Ruta tok oss gjennom både Norge, Sverige og Finland før vi ville krysse grensen til Norge igjen ved Neiden. Allerede første dag lå det dramatik i lufta: Nikita var uoppmerksom og kom litt for fort inn i en høyrekurve, låste begge hjul, og gikk rett i grøfta. Heldigvis var hastigheten lav i det forhjulet gikk ned i grøftegjørma. Nikita stupte en pen og pyntelig kråke over styret, og vi fryktet et øyeblikk at dette var slutten på turen for ham. Men neida: Ingen skader på

verken mann eller maskin. Han landet pent og pyntelig i mosen, og vi kunne til og med ta oss tid til å rigge opp kamerautstyret han hadde med seg for å filme da vi dro 250 kg oppakket Africa Twin opp på veien igjen. Alt var like helt, bortsett fra et knekt blinklys og noen skrapemerker ekstra på sykkelkåpa. Og for Nikita bidro hendelsen om ikke annet til en ekstremt bratt læringskurve.

Motorsyklister har jo venner over alt, og vi fikk overnatte i garasjen til Ivar i Os (inkluderte mat og badstu-økt) og i huset til Fredrik i Mörsil i Sverige (inkludert mat og badestamp-

En ødelagt rør med et dypt hull. Det kunne skapt trøbbel, men Arne ga gass og skvatt over og fikk varslet oss som kom bak.

Nikita (27) tok mc-lappen i fjor, og nå er det bare eventyr på grus som gjelder.

økt) på vei oppover. Arne loset oss rutinert oppover Sverige, mens Nikita sørget for kontakt med lokalbefolkningen, noe som gjorde at det ble en litt sen avgang dagen etter det som egentlig bare skulle være en kjapp middag i Gällivare. Et par obligatoriske lavfartsvelter i de mest tekniske partiene var stort sett det vi hadde av øvrige uhell.

Russisk TV laget et innslag om Nikita og turen

Ruta var ca. 65% grus, resten asfalt. Det ble litt gjørmebryting oppi Nord-Sverige, siden det hadde regnet ganske mye. En ikke ubetydelig mengde mygg og knott ga nødvendig motivasjon til å få syklene kjørt ut av de verste gjørmehellene. I Nord-Finland fant vi lite med gjennomgående grusveier, så vi ble tvunget til for en stor del å følge asfaltveier. Ikke all verdens moro, men det er jo veldig

WR'n står fast i gjørma på grunn av et rør jeg ikke kom over. Bra sykkelen var lett å løfte.

Yngstemann måtte hvile litt.

Vi krysser grensen fra Sverige til Finland.

Litt småfiks i de dype finske skoger. Nok mygg.

fint der oppe, i det minste. Etter syv fine dager ankom vi Kirkenes. Her skilte vi lag: Nikita dro til Nikel og Murmansk etter å ha fisket trollkrabbe med lokale fiskere i Kirkenes, mens Arne og jeg dro til Varangerhalvøya for å prøve grusveiene der et par-tre dager før vi satte snuten sørover igjen gjennom Norge. Arne valgte å kjøre om Lofoten, så vi skilte lag

Arne stopper på KTM'en sin på vei fra en camp i Dorothea i Sverige.

Pause i Jokkmokk, Sverige.

Elva et sted i Nord-Finland var akkurat for dyp og med for store steiner til at vi gamblet på å kjøre over.

Vi er fremme etter 7 dagers grustur!

i Bjerkvik, mens jeg fortsatt til Bodø og videre sørover derfra.

Dette ga i alle fall mersmak, og noen av oss kommer helt sikkert til å kjøre flere langturer på grus i sesongene som kommer. Russisk TV laget et innslag om Nikita og turen. Du kan lese hans egne betraktninger om turen på www.motorsykkeldagbok.com